

טבול יום פרק שנים עשר זבחים. צט.

מסורת הש"ס

(א) תוספ' ונחסי מ"א ה"ב יומא
 יג: רעיש צג. (מו"ק יד): ב"ק
 ק. הוריות יב: ירוש' סנהדרין
 ס"ב ה"א, הוריות פ"ג ה"ג,
 חגיגה כ"א, ירוש' חגיגה כ"ג
 ה"ג, (ג) ניומא ל': פ"ט,
 (ד) מנחה כ"ג פ"ט, (ה) מנחה
 כ"ג תוספ' סליחות פ"ה ה"ט,
 (ו) לעיל טז, (ז) חגיגה כ"א,
 (ח) רע"י בתוס' חגיגה כ':
 המבוארים בדרישה טפ"ה:
 (ט) שו"ת לר"פ צח: במתני' צ"ק,
 (י) לקטו סב:

שינוי נוסחאות

לֹא וְרָקוּ אֶת הַדָּם
חֲקֹן. פָּסוּל עֲבוּרָה נִדְרָה
 (חֲוִילֵן דִּבְרָה: א) בְּסִי
 חֲקֹן כִּלְחֵי אִשׁ חֲסִיד
 לִדְמִיל וְעוֹד כֵּל זָכֵר
 וּמִהֲבָה נִפְקָא לֵן
 וְיִבֹּל יוֹם אֲרֻנוֹ חֲוִילֵן:
 וְיֵאֵל לִכְפֹּרֵם כֻּעַל
 הַיָּהּ לְמִינֵי לִבְרִיקָן דִּבְרָה
 לֹא לִלְחִילָה לֹא
 לִדְרִיט חֲסִיד בִּיה (וּקְרָא)
 יוֹם יֵאֵל: שְׁקֵן אֲוִיל.
 דְּרִישׁ חֲמִישׁ: לְדִלּוֹרָא
 וְיִן הַקְטֵר מִלְכִּים: רַב
 וְעוֹת טִבּוֹל יוֹם לִחְלוּקָה
 הָאֵל (א) אֲרוּמִינָה מִלֵּי
 כִּו: רִחוּ לִלְחִילָה
 דִּלְגָּה חֲוִי. עֲבוּרָה
 וְיִלְוֵן מִקְמֵי טוּמְאָה
 לִלְחִילָה הֵלֶכֶן מֵה לִּי
 לְחִירִים מֵה לִּי כִשְׁאוֹ
 דִּהֲרָא לֵן לִשְׁמֵהּ בִּיה
 אֵל וְיִבֹּל הַקְטֵר מִלְכִּים
 אֲוִיל. דְּרִישׁ בִּיה
 חֲמִישׁ לִלְחִילָה לֵן יִטְמֵא וְיִן
 חֲוִילֵן דְּרִיךְ לִלְחִילָה
 מִקְמֵי אֲרֻנוֹ לֵן
 מִחֻלְלֵת (א) הָאֵל אֲחֵר
 חֲמִיל: וְיִטְמֵא חֲוִילֵן
 לְכִשְׁיִטֵּר מִמִּטְמֵאוֹ.
 וְיִינֵן הַמִּחְשֶׁת אֲוִילֵן
 לִלְחִילָה בִּלְחִילָה חֲמִיל
 לְגִשְׁוֹן אֲמִילָה הֵלֶכֶן (א)
 הָיָה מִגְבֹּל מוֹס קוֹדֶשׁ
 עֲיִג־עֲיִג רִחוּ לִחְוִי
 בְּעִינֵי לְדִרְיוֹ אֵל אֲחֵר
 הָיָה דִּבְרָחוֹ לִלְחִילָה
 לִלְחִילָה חֲמִיל מוֹס כִּלְחֵי
 לִלְחִילָה הָאֵל: מִהוּ
 שֶׁיִּצְוֹר לִלְחִילָה לְעִיר.
 חֲקִירָתוֹ טוֹרִישׁ
 אֵי פִלְגִי מִינֵיהּ לֵאחִי
 לִחְוִי דִּקְרֵבן צִיבֹר
 וְיִלְמָא רִחוּ לִלְחִילָה
 חֲקִירָתוֹ טוּמְאִין לֹא
 אֲוִילֵן מִכֵּל דְּקִיִּיל כִּכְרֵד
 (שׁ): קְרִבּוֹת צִיבֹר
 כִּלְחֵי אֵין שְׁטִילֵן:
 אֲוִיל נִיבֵעַ בְּשִׁטְלֵן
 וְיִן עֲבִירָה לֵן עֲבִירָה
 דְּרִבֵּנן עֲבִילָה
 כִּו בִּיּוֹם לִלְחִילָה
 מִלֵּי לִימֵיהּ דְּרִבֵּנָה
 מִר בְּמִיָּה (דִּבְרָה)
 אֲוִיל דִּלְחֵי
 אֲוִיל דִּלְחֵי
 בְּקִשָּׁה (דִּמְרָרֵן לֵיהּ

לֹא אֶחָד זָרַק עֵץ כּוֹן וּכְוֹן
מִקֵּץ לֵן מֵאִישׁ מִזֶּעֶף לְדִירוֹתָם
פֶּסַח וּבִקְשָׁדִים אוֹכֵל לְדִמְרֵינָן
וְאִין קֵטֵן חוֹלֵק וּמִדְמַעֲשֵׁי לִישָׁה

גמ' מֵנָּה הֵנִי מוֹלִי
יִהְיֶה הַמַּחְמָט אוֹתָהּ
יֵאכֹל ^א שְׁאִינוּ מַחְמָט
וְהָרִי מִשְׁמֵרָה כּוֹלֵה דֹא
לְחִימּוֹ קִאמְרִינָן הָרִי
וְאוֹכֵל אֵלָּא מֵאִי יֵאכְלֵה
חֻלְק שְׁאִינוּ רָאוּ לְחִי
מִזֶּם דִּאִינוּ רָאוּ לְחִי
רַחֲמָנָא רַבִּייה ^ב כֹּל זֶם
מוֹם וְאִימָא כֹּל זָכֵר לֵר
בַּעַל מוֹם ה"ל לְרַבּוּי
יוֹם הוּא לִישָׁה לְרַבּוּי
הִשְׁתָּא מִיּוֹהָ הָא ל
מַכְדִּי מֵאִי יֵאכְלֵה
יִחְלַקְנָה מֵאִי יֵאכְלֵה
שְׁאִינוּ רָאוּ לְאִכְלִיָּה
מוֹם וְהוּא טַמָּא מִהוּ
וּרַחֲמָנָא רַבִּייה לֹא ^ג
לִי ^ד בַּעַל מוֹם אוּ דְלִי
שְׁאִינוּ רָאוּ לְאִכְלִיָּה
^ה כֶּתֶן גְּדוֹל מִקְרִיב אוֹנוֹ
לְאִכּוֹל לְעֵרֵב ש"מ יִרְ
בַּעֵי רַב אוֹשְׁעִיא טַמָּא
שִׁיחֲלָקוּ לוֹ מִי אִמְרִינָן
וְהָא נְמִי מַחְמָט הוּא
חֻלְק שְׁאִין רָאוּ לֹא
רַבִּינָא ת"ש כֶּתֶן גְּדוֹל
וְאִינוּ חֻלְק לְאִכּוֹל לְע
בַּעֲיִין ש"מ: אוֹנוֹ נִגְעָה
נִגְעָה וּרְמִינָהּ ^ו אוֹנוֹ וְ
טַבִּילָה לְקוֹדֶשׁ א"ר א
כֹּאן בִּשְׁטַבֵּל כֹּאן בִּש
הוּי הָא הִרְרָא עֲלִיָּה א
הִנָּא אוֹנוֹן שְׁטַבֵּל אִינוּ
הָא ד'אִסָּה דַּעְתִּיהָ
הִיסָּה ^ז הִדְעָתָה שְׁלִישִׁי
יוֹסְמָאֵי רַבִּי מִתּוֹן א
צִרְיָךְ הִזָּהָה שְׁלִישִׁי
דִּאִסָּה דַּעְתִּיהָ מִטַּמָּא
מִטַּמָּא שְׁרִץ טַמָּא
הֶעֱרַב שְׁרִץ בַּעֵי ^ח ו
^ט א"ר יִרְמִיָּה כְּאוֹמֵר נ
וְלֹא נִשְׁמַרְתִּי מוֹרֵב הַפִּי
לְפִלְגָא אִין וְהִתְנִיֵּא

נפחמים ב' אלז דברים
 ב"ב שוה ומעיל פ' בנחמ
 הנמלאים צירושלים כדאמר
 מיד דמפתחא העבילוכו מלא

אמר ר"ל דאמר קרא
 ויכלנה כהן המחמא
 אינו אוכל וכללא הוא
 וכן מחמאין ואוכלין ראוי
 לקמן דאינו ראוי לחיטוי
 ה יחלקנה א"רואי לחיטוי
 ראוי אינו חולק הרי בעל
 חטוי וחולק בעל מום
 ור בכהנים לרבות בעל
 מום טבול יום מסתברא
 שכן אוכל אדרבה טבול
 דלאורתא מיתחא חוי
 א חוי רב יוסף אמר
 חלקנה לכתוב רחמנא
 ש"מ ראוי לאכילה חולק
 ש"מ חולק ב בעי ר"ל בעל
 ש"מ יחולק לו כיון דלא חוי
 שגא (6) מה לי טמא מה
 מא ראוי לאכילה חולק
 וינו חולק אמר רבה ת"ש
 וראינו אוכל ואינו חולק
 ראוי לאכילה בעינן ש"מ
 בקרבנות ציבור מהו
 המחמא א אמר רחמנא
 או דלמא ראוי לאכילה
 כילה אינו חולק אמר
 מקריב אונן ואינו אוכל
 רב ש"מ א"רואי לאכילה
 ואינו מקריב כו': אונן
 מחוסר כפורים צריכין
 מי א"ר יוחנן לא קשיא
 גלא טבל וכי טבל מאי
 גינות דאמר רבא בר רב
 גנות חזרת עליו ל"ק א
 הא דלא אסח דעתיה
 ש ושביעי בעי דא"ר
 ר יוחנן ה"סח הדעת
 ושביעי לא קשיא הא
 מת הא דאסח דעתיה
 רון טמא מעלייא הוא
 עומד אפילו תרומה נמי
 שמרתי מדבר המטמאני
 וסולנו ומי איכא נטירותא
 עזרהו הסל על ראשו א

(פ. א.) ספין שנמצא ב"ד שחט צה מה
 א חון יורשלים ללא גזרו על ספק כלים
 בצ"ק דפסחים (דף י"ט:) ובי"ד שחט צה
 מול כרי שיהא לו הערב שמש ולא חשיה
 שמה נעמה בטומאה דרבנן ללא דבי
 הערב שמש ולא חש להטביל עד י"ד
 ועדיין לא הטביל היינו משום דמיון
 הדחק להטביל צ"ג משום טומאה
 דלוריתא לא חשיה מן שמה נעמה אחר
 כך בשום טומאה ועוד כשגזרו על ספק
 כלים הנמצאים משום חשש טומאה
 דלוריתא גזרו ולא משום א טומאה
 דרבנן ומיהו יא טומאה דרבנן דבעיא
 דרבנן שמה דלשדכין דפסחים בפרק
 האשה (דף צ"ג.) כל הפורש מן הערלה
 כפורש מן הקבר דבעי הואה שלשי
 ושביעי וכ"ס הערב שמש וההיא דרבי
 ישמעאל כל קמחין בפרק הוצילו לו
 (יומא מ.) שנחזה לינורא דהגמון על
 בגדו (גנורא ב.) דערבי ונכנסו אחיו
 ושמעו תפחיו אע"ג דטומאת עכו"ם
 דרבנן דבעי הערב שמש ובי ההיא
 דחומר בקודש (מנהיג דף ג.) דספורות
 שחתכה לחטאת ר' יהושע אומר יטמא
 ויטביל ופריך דחתכה מאן אי דחתכה
 חצר ל"ל טומאה ואי דחתכה ע"ס
 הארץ כהא נעמה דבי יהושע שמה
 ויטביל משמע דהיא דטומאת עס
 הארץ נעיא הערב שמש וההיא דרבנן
 השורף את הפהע שזיו אחיו הההנים
 טומא ידיהן עליו כדי להטמא ונשמת דבעי
 להטמין ב.) דלדוקס שזיו אומרם
 במעורבי שמש היתה נעשים ובגדי ב.)
 אובלי קודש מדרס להטמא ונשמת דבעי
 הערב שמש (פ. ט.) א"ר חלק בבשר
 שנאמר המקריב את עס השאביש
 ואת החלב. ר"מ ל"ג ליה משום
 דבגמ' (לקמן דף ק.) דבינא דר"א
 צ"ש דרש ליה מקרא אחרינא מדכתיב
 האורק את דם השלמים והאי קודש
 דמקריב ב.) אחא להכא שאזי מודה
 בעבודה כדדרשין בחולין בפ' ארוע
 (דף קלג.) דפירש בקומטרס בגמ' "
 לת"ק דלכא שאלו ומיהו י"ל דכולה
 מילתא דרשין מקרא דהמקריב מודא
 הלהלן דרשין כסא שאזי מודה בעבודה
 והמקריב ב.) דרשין שיהא טהור
 בשעת ויקיה ושמה הקדש מרי קרף
 צריכי חד לוקיה וחד לקבלה דהמקריב
 משמע קבלה דמקריב צפ"י (פליגי.)
 והקריבו זו קבלת הדס ומיהו מדקאמר
 הכס בחולין ובקומץ דבה (מנחת
 דף יח.) לרבות ב.) הקבלות וההזאות
 משמע דלכתי לא ידעין קבלה:
 ור"ר קבן דאן ראוי לחשיי
 ואובש. ואל"ת אמאי לא משיי

[illegible]

Tél. FR : 01.80.91.6

בעל מוס לבשר דמוסי מאי
אובל [כא] מאי קרא לאש
אי לתעטי טבול יום ומחוס
דף עד: מקרא אחרנא דה
אינו חולק א"י [כא] אי הוה מ
מוס כספרין בסמוך: [כא] "א
און וטמא בקרבנות זיכור
דעיקר קרא אלטריך לזיוק
שום דרגיל לאסומי דעמיה לפ
שים מדרבנן דלא צנא הערב
מזה] דלזון אסור לאכול קודש
דאמרין ורות אמריי קר ולא
לא לתרומה דקמי ממני ד
[כא] סי * קראש אלל לא לתרומה
לפסול קודש ואינה פוסלת פ

2.91 - Tél. ISR : 077.4

ס: מטמא חס. מטומאת חס:
יוסא נמי. ליבעי עיבילא אלמא
לחרומא: ה"ג באומר נשמרתי
ומדבר ח' המטמאני טומאה
לא ליכילת קדשים מדרבנן דלא
באומר (לא) כו נשמרתי מדבר
ולא מיתוקם במקפא הכי:
מגרפה
בקדשים לו והא דנקט און מ
ולא מדבר הפוסלי לאכילת קד
נשמרתי מדבר הפוסלי מתרו
חרומא מותר אפילו [כו] כיום
דקאמר דעמא כה לקודש א
ל ככר שלשי של תרומה שגופו
הכס ולא על המגרפה טמאה

66.03.32 - contact@

וְיָנִי שֶׁהוּא אֶסְבֹּר בְּקִדְשֵׁים לְבֹי כִּי
 אֶסְבֹּר. מְטוּמָאֵת שֶׁרָּץ: וְעוֹד לִפְנֵי
 אֶסְבִּיחֵן טְבִילָה לְקֹדֶשׁ אֲבָל לֹא
 מְטַמְּאֵנִי וְלֹא מְדַבֵּר הַפּוֹסְלָנִי.
 אֲדַבְּעִי הָעֶרֶב שֶׁשֶּׁם: הַפּוֹסְלָנִי
 שֶׁשֶּׁם יֵאָדָּר וְכֵן לְגַבֵּי תְרוּמָה
 בְּתִרְמוּמָה. וְשִׁנְיָא דְּחִיקָא הוּא
 עֵתִיָּה ב'ר'. הִסָּח הַדַּעַת פּוֹסֵל
 דְּלֹאֲרִיטָא דְּבִעִי הָעֶרֶב שֶׁשֶּׁם
 רָמִי מְדַבֵּר הַפּוֹסְלָנִי לְקוֹדֶשׁ אֲבָל
 לְבֹי שִׁיחָא מוֹחֵל לְעֶרֶב אֲבָל לֹא
 וְאִם מֵחֵי יֵהִי אֲזַתָּה טוּמְאָה
 מֵחֵי וּמִפְרָשׁ ה"ר כִּסִּים כְּגוֹן דְּלֹאֲכִי
 וְרוּשֵׁי הֵי גַבֵּי (בְּלֵי) [לְבֵי] עַל

torah-box.com

טיילה
 גופו מן
ממלא
 מן התנו
מדבר
 לאורית
 בני הע
 הפוסל
 דאס
 טומא
 לא שמו
 ולא נתן
 לתרומה
 לא לתרו
 יכא

עין משפט
ור מצודה

ז א מ"י מ"י מהל' מעה"ק
 הלכה ד':
 י ב מ"י שם הלכה כ':
 ג מ"י שם ופי' מהל' ב"ח
 המקדש הלכה ו'
 ד מ"י מ"י מהל' מעה"ק
 הלכה ח'
 ה מ"י שם הלכה כג':
 ו מ"י מ"י מהל' מלכות אבות
 העומה הלכה עו':
 ז מ"י פי' שם הלכה ג':
 ח מ"י פי' שם הלכה
 עו':

תורה אור השלם

1. הכין המצוא אתה
יאכלנה במקום קדש תאכל
בהצר אהל מועד:
ויקרא ו, יט
2. כל זכר בכהנים יאכל אתה
קדש קדשים דוא:
ויקרא ו, כב

הנהות הב"ח

(א) גם' לא שנה מה לי בעל
 מום ומה לי בעל מום והוא
 טמא או נלמא: (ב) רש"י ד"ה
 קטן וס' בסופיה וס' כל
 שנה וכל שנה בביתו יאכל
 הס'ד וחל"כ מ"ה חלקה וס'
 חולק הס'ד וחל"כ מ"ה לרבות:
 (ג) ד"ה או נלמא וס' אין חל"כ
 הס'ד וחל"כ מ"ה כאן בשטבל
 ממני דקמי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מדבר וכו' לקדש אבל
לא לתרום. עדיין יקשה למ"ד
התם בין לקדש בין לתרום:

מוסף דע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

תוֹם' (מעמ' הקדום) ד"ה טבול יוס.
והיה דהן השורף את הפרה
טו. ג"כ פי' המשמיות של ר"ש
צמח' פרה לח':

Tél. FR : 01.80.91.6

Torah
diffusion du judaïsme

2.91 - Tél. ISR : 077.4

-Box.com
alisme aux francophones

66.03.32 - contact@

torah-box.com